

[Østergaard.]

mig overraskende resultat, at hjemmevernet skulle have officersdistinktioner i stedet for de hidtidige, men det blev, så vidt jeg ved, enstemmigt vedtaget i hvert fald af alle de partier, der stod bag vor forsvarslov; jeg mener derfor, at når man i fjor gav hjemmevernet officersdistinktioner, er det næppe muligt sagligt at modsætte sig, at fenrikgruppen nu får de samme distinktioner efter personelloven, når man i øvrigt vil overføre fenrikgruppen til specialofficersgruppen. Det er for øvrigt et administrativt spørgsmål, der ikke vedkommer selve lovens paragraffer.

Der er imidlertid et overvejende flertal i venstre, der kan tiltræde lovforslaget også med den lille, enkle redaktionelle ændring, og da der ellers ikke foreligger ændringsforslag, skal jeg ikke beskæftige mig mere med lovforslagets enkeltheder. Da jeg imidlertid går ud fra, at der ikke bliver nogen debat ved tredje behandling, har jeg et par bemærkninger at tilføje. Det er godt nok bemærkninger, der har en vis relation til udtalelser, som socialdemokratiets ordfører ved første behandling, det ærede medlem hr. Victor Gram, da fremsatte, og det havde jo været lige så godt, om han havde været til stede, men jeg vil nu komme med dem alligevel.

Det ærede medlem hr. Victor Gram udtalte ved første behandling — det findes i Folketingstidende 1961-62 sp. 2458—:

„Spørgsmålene om enhedsforsvar og ét befallingsmandskorps er jo ikke frit i luften svævende teorier; de har visse faste holdepunkter i udviklingen, og jeg tror ikke, der vil gå så forfærdelig lang tid, før vi har disse spørgsmål til realitetsdrøftelse i det høje ting.“

I modsætning til dette synspunkt vil jeg gerne udtale, at jeg vil oprigtigt håbe, at vi med denne personellov har nået et sådant balancepunkt personelgrupperne imellem, at denne lov må komme til at gælde og virke i mange år. Alene tanken om, at disse spørgsmål og problemer snart igen

skulle til behandling, til realitetsdrøftelse her i tinget, er nok til at vedligeholde uroen, og det er der ingen der kan være tjent med.

Til slut vil jeg gerne udtale ønsket om, at denne lov må få en lang levetid som forudsætning for den arbejdsro, et godt forsvaret ikke kan undvære.

Viggo Hauch: Som det fremgår af betænkningen, kan det ærede medlem hr. Holger Hansen og jeg ikke følge vort partis hovedsynspunkt i denne sag, men indtager samme standpunkt som de ærede medlemmer hr. Erik Kragh og hr. Baagø, for så vidt angår fenrikgruppens overførelse til specialofficersgruppen. Jeg bemærkede mig, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup gav udtryk for, at han opfattede det således, at det var distinktioneringen, der havde været afgørende for vor stilling. Jeg vil gerne sige for det ærede medlem hr. Holger Hansens og mit vedkommende, at det er langtfra det spørgsmål alene, der har været afgørende. Det, som er vor opfattelse, og det fremgår også tydeligt af den særstilling, som fenrikgruppen får inden for søværnet, er, at man gennemfører noget, som griber principielt ind i den opbygning af forsvaret, som man siden 1951 har holdt fast ved, nemlig at opdele befalingsmændene i 2 uafhængige grupper. Det har været afgørende for vor stilling dertil. At der så opstår visse mærkelige, for ikke at sige ulogiske forskelle mellem hærens og flådens fenriker, det får være en sag for sig, men det tyder stærkt i retning af, at vi har ret i vor opfattelse, og vi ser i og for sig et argument for vor stilling og imod den stilling, som flertallet indtager, deri, at man ikke har villet tage den logiske konsekvens fuldt ud og ændre også stillingsbetegnelsen.

På det ærede medlem hr. Holger Hansens og egne vegne har jeg altså taget dette forbehold, og vi vil ved lovforslagets tredje behandling undlade at stemme.

Gottschalek-Hansen: Jeg har sjældent oplevet et lovforslag, der i den grad har evnet